

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României
DEMETRESCU, SCARLAT

Din tainele vieții și ale universului / prof. Scarlat
Demetrescu. - București : Librex Publishing, 2023-

3 vol.

ISBN 978-606-8998-59-6

Vol. 2. - 2024. - ISBN 978-606-8998-64-0

821.135.1

Editor: Ionuț Radu

Design copertă: Cristina Ciucă

DTP: Monica Ioniță

Corectură: Corina Vînătoru / Corectura.ro

© LIBREX PUBLISHING, 2024

Prezenta ediție preia textul original al lucrării „Din
tainele vieții și ale Universului”, tipărită la Institutul de
Arte Grafice Universul, București, în anul 1939.

Totodată, această ediție aduce, în premieră, ilustrațiile
din versiunea originală, pentru a reda întocmai spiritul și
forma în care lucrarea a fost revelată pentru prima oară.

Textul a fost supus corecturii și redactării pentru a fi
adaptat la normele de scriere în vigoare.

Orice reproducere, totală sau parțială, a acestei lucrări,
fără acordul scris al editorului este strict interzisă și se
pedepsește conform *Legii dreptului de autor*

DIN TAINILE VIEȚII ȘI ALE UNIVERSULUI

Prof. Scarlat Demetrescu

VOLUMUL II

Librex Publishing
București, 2024

CUPRINS

Ierarhia cerească	9
De ce a venit pe pământ marele guvernator solar . .	15
Combinarea și asimilarea fluidelor.	19
Evoluția duhurilor planetare	24
Din ce este format un fluid	26
Pretutindeni e viață, fiindcă pretutindeni e materie vie.	32
Evoluția de la piatră la om.	38
Cititorii gândurilor.	45
Fotografierea spiritelor	48
Omul este instrumentul spiritelor	51
Cauza activității	56
Copilăria duhului	60
Opera materializărilor.	63
Cum se produc sunetele și vorbirea directă a duhurilor	76
Păzirea legilor aduce fericire, iar încălcarea lor, nefericire	85
Templul științei cerești	90
Există spirite care au evoluat doar în spațiu, fără să se fi întrupat vreodată?	94
Duhul copil	101
Rugăciunea poate înlătura legea divină?.	105
Iartă greșeala semenului tău!	107

Despre timp și spațiu	110
Vederea, auzul și simțirea duhului	117
Scânteia divină e o unitate indivizibilă	120
Crearea premergătorilor duhurilor.	123
Înștiințarea lui Dumnezeu despre tot ce se petrece în cosmos	127
Forvispiile.	131
Forvispiile și duhurile ar putea fi văzute.	133
Cei trei guvernatori	138
Conducerea pământului.	140
Lumea spațială a pământului.	145
Botezul și cordonul fericirii	151
Judecata și pedeapsa	164
Omul trupesc e instrumentul de studiu al duhurilor cerești.	168
Lucrarea sfinte treimi	176
Acțiunea duhurilor	179
Moartea spațială	185
Gândirea	188
Ocupațiile duhurilor întrupate	189
Crearea duhului	195
Rolul dreptașului, stângașului și al celui-de-creștet	199
Conducerea popoarelor	206
Adevărul are gradele lui.	204
Evoluția ideilor	215
Cauza și efectul corespunzător	222
Urmările încălcării legilor cerești	226

Formarea inițiatului	231
Ideile sunt forțe.	235
Despre fluide	241
Știința Cerului	244
Luna. Plecarea din acest sistem.	250
Suferința este pârgăhia evoluției.	256
Evoluția se face în grupuri	262
Cosmosul. Creația	265
Mișcarea și viața soarelui	274
Constituția Soarelui	280
Sfera divină	282
Duhul uman trece prin mai multe feluri de întrupări.	288
Sfera divină	291
Plecarea duhurilor de pe planeta noastră	297
Atractivul și electrivul.	303
Duhul cu cele șapte învelișuri.	314
Există specializare și în Cer.	319
Activitatea divinului Tată central	323
Diferite categorii de eteruri	332
Eterul magnetic	341
Școala duhului se face prin memorare.	345
Legea fizică și legea morală	351
Liberul-arbitru	355
Două forțe concură la evoluția spiritului	362
Mecanismul gândirii.	366
Omul e un mic univers	375
Cele mai bune lecții sunt câștigate prin dureri	382

Visele	.391
Asocierile spațiale	.399
Activitatea duhului este înscrisă în el	.406
Să-l slăvim pe unicul Tată divin	.409
Gradele spirituale se dau din planetă în planetă	.413
Cele trei mari acte ale vieții umane	.422
Îmbrăcarea duhului cu șapte învelișuri	.428
Civilizațiile de altădată	.434
Pregătirea pentru plecare	.441

IERARHIA CEREASCĂ

Din cele mai vechi timpuri și până în zilele noastre, omul a afirmat, în mod inconștient, că fiecare popor are un dumnezeu al său. La fel și împăratul Wilhelm, cu ocazia războiului mondial (Primul Război Mondial – n.r.), a spus: „Poporul meu german are Dumnezeul lui, și El ne va ajuta să câștigăm războiul”. Spunea, fără să știe, un adevăr.

Poporul evreu, la rândul său, afirmă din vechime că își are Dumnezeul lui.

Noi, cei din spațiu, spunem același adevăr – dar de astă dată în mod conștient –, că îl avem pe marele nostru Terestrian, pe marele nostru Divin, guvernatorul acestui pământ.

Marele, veneratul nostru Terestrian, în toate cuvântările sale, ne spune: „Eu nu fac altceva decât să execut ordinele Tatălui meu ceresc, ale Marelui Dumnezeu, fostul nostru de odinioară Iisus”.

Marele Iisus, la rândul Lui, le răspunde celor care Îl întreabă: „Eu nu fac decât să execut ordinele Tatălui Meu ceresc, Dumnezeul Dumnezeilor din univers, marele Arhitect Creator”.

Iată, frate dragă, ierarhia Divinilor noștri iubiți și venerați. Noi cunoaștem toată scara ierarhică a ființelor trăitoare cu noi pe acest glob. Cunoaștem și tronul argintiu al Divinității noastre terriene. El este cel mai mare spirit, care cu dragoste păstorește peste oïtele duhuri ale acestui pământ. Noi îl numim Dumnezeul planetei Pământ.

Așadar, la noi este o altă ordine socială, alte altețe, alte somități spirituale, alți sfinți. Aceste somități cerești ne pun în cunoștință cu viitoarea evoluție a micului nostru glob plutitor în imensitatea nemăsurabilă a universului. De la ei spicuim, ciugulim cunoștințe, ca și pușorii semințele. Și ce greu mai găsim aceste boabe! Căci, deși sunt multe, nu pe toate le putem digera. Lipsa mea de superioritate nu-mi permite să diger o mare mulțime din aceste boabe, din aceste fructe roditoare de cunoștințe. Lucrările intelectuale, cunoștințele despre univers sunt hrana sufletelor noastre.

Nouă, celor de gradul meu, ni se permite să luăm cunoștință despre evoluțiile planetare. Și acum, urmărește-mi ideile: copiii voștri, din școala primară li se spune că Pământul, cu întregul univers, au fost create de Marele Creator în șapte zile. Sărmanii copii citesc, învață și cred asta, în frageda lor inteligență, întunecată de reîncarnare și în neputință de a cerceta. Cu cât ei cresc și cu cât inteligența li se mai luminează, aducându-și aminte gogorițele învățate în orele de religie, au tendința să se răzbune pe naivii care îi învățaseră asemenea absurdități, devenind indiferenți față de fețele bisericesti. Ei îi aud pe oamenii de știință spunându-le lucruri și cunoștințe care se bat cap în cap cu învățătura cărților scrise de preoți. Și iată-l pe bietul preot neștiutor pus într-o situație foarte grea în fața elevilor mai mari, din ultimele clase de liceu. Din nefericire, această ignoranță face să se distrugă credința și știința în existența marelui și adoratului nostru Dumnezeu.

E drept, chiar dacă preotul ar ști adevărul nostru ceresc, încă nu ar putea să-l spună pe de-a întregul, având în vedere mintea necoaptă a micilor școlari.

În învățăturile ce ni se dau ni se vorbește și despre creația planetei Pământ, precum și a universului întreg. Aceasta a

necesitat nu șapte zile, ci miliarde de miliarde de ani. Marele nostru Terestrian ne-a spus, într-una dintre prelegerile sale: „Eu, păstorul vostru, iubitorul vostru Tată, ascultătorul ordinelor marelui meu conducător solar, nu existam pe când s-au făcut aceste infinite corpuri cerești. Marele meu stăpân, Iisus Hristos, Guvernatorul acestor de voi locuite planete, mi-a zis: «Când Eu am făcut aceste planete, dintre care una ți-am dăruit-o să o conduci, tu, iubitul meu frate, nu existai pe aici, ci zăceai în sânul lui Avraam, adică în sânul divinului meu Stăpân»”.

Eu, păstorul acestui Pământ, nu eram aici în momentul creării lui. Atunci, mirat, am întrebat:

— Doamne, împărat al acestei vaste împărății solare, cum de nu eram de față la crearea Pământului?

— Fiule, adevăr grăiesc, tu nu erai atunci de față pentru că nu-Mi erai necesar.

— În genunchi stând eu, neputinciosul tău serv, o, Dumnezeul meu iubit, îndrăznesc a Te întreba: Măria Ta, singur ai făcut aceste planete ale împărăției Tale?

— Nu, fiule, nu le-am făcut singur, ci împreună cu lucrătorii Tatălui Meu.

— Și cum erau acești lucrători, de unde au venit, cine erau și unde sunt ei acum?

— Fiule, tu ești acum șeful planetei Pământ, dar creator, ziditor nu ești. Tu nu ești decât conducătorul suprem al acestei planete, care este proprietatea Mea, ce mi-a fost dăruită de Tatăl Meu și frații Mei mai mari și pe care, la rândul Meu, ți-am dăruit-o ție. Frații Mei, din sfera laborator, fiii Tatălui Meu, sunt creatorii de universuri. Ei nu mai conduc; odinioară au fost ca tine, apoi au fost ca Mine timp de veacuri nenumărate. Ei sunt astăzi ajutătorii marelui

nostru Tată Dumnezeu în operele Lui. Repet, de când am fost eu prin lumile fizice au trecut miliarde de ani divini, care sunt unitățile Lor de măsură a timpului, de milioane de ori mai mari decât anii solari, iar aceștia, de zeci de mii de ori mai mari decât anii pământești.

— Mărite Doamne, Dumnezeul cerurilor noastre, făcătorul acestui soare și al acestor 12 mari planete, de ce acum Tu nu mai creezi? De ce Tu, de atunci, ai rămas aici și nu ai părăsit soarele și aceste planete, spre a Te duce cu frații Tăi în sânul Tatălui Ceresc și a ne lăsa pe noi, aceștia mai mici, să conducem fructul muncii Tale divine?

— Frate – mi-a răspuns Domnul, marele Iisus –, adevăr grăiesc vouă, că Eu sunt mai mic ca aceia care au lucrat la acest sistem planetar. Mai înainte de a fi ceea ce sunt astăzi, Eu am fost ceea ce ești tu astăzi, adică un umil conducător de planetă, într-un alt sistem al acestui nemăsurat univers, și am avansat până la gradul de Păstor solar, sau de astru. Cum însă toate astrele își aveau conducătorii lor, Tatăl nostru suprem a creat un alt sistem planetar, pe acesta, în fruntea căruia M-a pus pe Mine.

Marele Creator trebuie să creeze continuu, căci odată cu crearea de duhuri, părintele nostru trebuie să le creeze și casele în care să trăiască și să evolueze.

Bineînțeles, înainte ca Tatăl Meu să-Mi dăruiască acest sistem, a trebuit ca veacuri de ani divini să stau pe soarele de care aparținea planeta Mea. Acolo am studiat cele pe care trebuia să le știu atunci când voi fi conducător de astru. Când studiile Mele s-au terminat și când Tatăl de pe acel astru, guvernatorul acelui sistem, a judecat că Eu, Fiul Lui, sunt demn de a posedea, la rândul Meu, un astru ca al lui, Mi-a zis: „Fiule, a venit vremea ca Tu să te reîntorci în

sânul lui Adam și Avraam, de unde ai plecat, din negura îndepărtată a miliardelor de ani. Întoarce-Te acolo și pune-Te la dispoziția Marelui Creator și el Îți va ordona ceea ce trebuie să faci. Numai El știe ce trebuie să faci atunci când vei fi conducător de sistem planetar”.

— Tatăl Meu iubit, Păstorul multiubit al acestui sistem, nu poți să-mi spui ce are să facă Tatăl suprem cu mine?

— Fiule, eu știu ce are să-ți spună și ce o să facă cu Tine Marele Creator, dar nu am voie a-ți vorbi despre aceasta. Tu acum ești egal cu Mine, căci vei fi și Tu un conducător de astru. Ce Mă întrebi nu-Mi aparține Mie, ci Tatălui nostru al tuturor. Numai El, Marele arhitect al lumilor, Ți le poate spune. Tu acum știi cum se conduce un sistem, Tu cunoști cum trebuie să evolueze o planetă din punct de vedere moral și fizic și cum trebuie să evolueze duhurile de pe ele, dar încă nu știi cum se creează un sistem planetar, cum au fost create puzderia de miliarde de sisteme și miliarde nesfârșite de planete. Eu, frate, am asistat la crearea acestui astru și a acestor planete ale Mele. Marele Arhitect creator Mi-a comunicat, când eram în sânul Lui, în Sfera divină, cum se nasc sorii și plantele, cum trăiesc și cum mor. „Du-te – mi-a spus Tatăl Meu atunci – cu frații Tăi de aici de la mine, din Sfera-laborator, în spațiul pe care Eu îl voi ordona și ei Îți vor lucra împărăția Ta. Tu să-i privești pe Frații Tăi ziditori de universuri cum fac, și ceea ce vei vedea ține minte. Când astrul Tău și planetele pe care ei Ți le vor crea vor muri, atunci Tu vei reveni la Mine și vei fi una cu Frații Tăi de aici, zidari de aștri, și vei fi egal cu ei. După aceea, nu vei mai avea astru de condus în vecii vecilor și vei ajunge și Tu zidarul Meu, precum Ei sunt egalii Mei în creație, și vei trăi cu Ei aici, în sânul Meu. Du-te, așadar, Fiule, și așteaptă crearea lumii Tale; și după ce o vei vedea făcută, condu-o precum Te-am învățat.”

Iată, frate pământean, un mic pasaj din marea noastră Biblie, din marea carte a creațiilor, a Tatălui nostru ceresc. Domnul să ne binecuvânteze pe toți. Amin!

***

Totul începe cu numărul 1 și se continuă spre infinit. Totul începe cu A și urcă spre Z, spre infinit.

Spiritul mineral a evoluat pe toate felurile de planete solide din Univers. Când a terminat seria completă de minerale din lume, va anima un corp de plantă. Spiritul de plantă va trăi și va evolua prin toate felurile de plante, de pe toate gradele de planete din Univers, purtătoare de plante, iar când va termina întreaga serie, de la cele mai solide până la cele mai eterice, va deveni spirit de animal. Aceeași filieră o va urma și duhul animal, din planetă în planetă și din sistem în sistem, până la formele cele mai sublime de animal, când va deveni duh uman.

Aceeași scară de evoluție o va urma și duhul uman. Când scara evolutivă umană va fi complet urcată, duhul uman va fi ridicat la rangul de înger planetar. La început va fi înger pe cea mai de jos planetă și apoi va avansa, pe rând, ca înger planetar pe toate categoriile de planete din Univers, ajungând conducător de planetă. Și el va peregrina din planetă în planetă, de toate gradele, până când va deveni înger solar. Cu acest rang va evolua, rând pe rând, pe toate categoriile de sori, iar după terminarea acestei nesfârșite școli solare va deveni conducător de sistem planetar. Și treptele se urcă mereu, tot mai sus, până la Ființa supremă, care a creat totul.

DE CE A VENIT PE PĂMÂNT MARELE GUVERNATOR SOLAR

Frater dragă, marele nostru Păstor solar nu a coborât pentru prima oară pe planeta noastră, care-I aparține. Evoluția ei și evoluția Lui au necesitat întruparea Lui printre noi, oamenii.

Și noi, frate, am pus această întrebare, când Domnul a fost în cerurile noastre, precum tu acum ne întrebi pe noi. „Copii – ne-a răspuns Domnul, în rarele Sale prelegeri –, și Eu am evoluat, ca și voi. Să nu uitați că și Eu am fost odată ca voi”. Iar sufletele noastre s-au umplut de fericire și de speranța că, trecând școala lumilor planetare, vom ajunge și noi în strălucirea preaslăvitului nostru Păstor solar. De aceea, atunci când ne întrupăm, toată speranța noastră este la El, la Tatăl nostru ceresc, căruia I ne adresăm: „Doamne, Doamne, milostivește-Te, nu ne lăsa în nevoi”. Materialiștii noștri, văzându-ne și auzindu-ne, râd de noi, spunându-ne: „Bigoților, nu se ocupă Creatorul de fleacurile voastre. Slujitorii altarelor, care vă speculează credința, își bat joc de voi”. Și, cu toate acestea, și noi și voi am îngenuncheat mereu în fața altarelor și, necăjiți și amărâți, am implorat ajutorul Părintelui ceresc. Noi cei de aici, în convorbirile noastre nocturne cu voi, când părăsiți trupurile voastre, vă povățuim, în ciuda materialiștilor noștri cerești, să mergeți în Casa Domnului și cu smerenie să-I cereți ajutorul.

Și în lumea noastră, ca și în a voastră, sunt două tabere: materialiștii și spiritualiștii. Materialistul nostru, când va deveni om, nu va vedea și nu va crede decât în cele ce le oferă

pământul; va mânca, va bea și va petrece, considerând că viața e făcută pentru a fi trăită cât mai intens prin trupul lui carnal. Spiritualistul, oricât de umilit și amărât va fi, își va ridica ochii către cer și se va ruga, iar viața lui ca om va fi înțeleaptă și plină de milă față de durerea altora.

Cei neștiutori spun că unii oameni sunt norocoși și alții nenorocoși. Cei ce cunosc tainele cerești știu că în lume nu există favoruri și întâmplări, ci plată și pedeapsă, evoluție și grad de misiune. Omul nu-și datorează starea sa nimănui, ci doar lui însuși. Așa-numiții dezmoșteniți ai sortii, nu sunt decât întârziați în mersul evoluției sau cei ce au călcat legile cerești. Ei sunt victimele propriilor greșeli.

După cum se spune, sunt două feluri de evoluții: morală și intelectuală, fără de care niciun duh nu poate avansa. Sunt indivizi care au fost foarte harnici pe scara evoluției intelectuale, dar au rămas în urmă cu înțelegerea moralității, cu evoluția morală. Când duhul rămâne în urma ritmului general de progres, i se aplică suferința, ca să se deștepte din toropeală și să-și grăbească avansarea.

Pe planeta noastră se face o anumită etapă a evoluției, care cere suferință și care se prezintă sub diferite aspecte și grade. Hai să gradăm această evoluție ca pe un termometru.

La un moment dat, spiritele de aici devin mai înaintate pe scara evoluției morale, fenomen care s-a petrecut atunci când s-a coborât și s-a întrupat marele nostru Solar. Învățătura Lui a provocat un salt moral, pe care să-l notăm cu 100 de grade. După aceea, încetul cu încetul, termometrul moralității a scăzut, de a ajuns în zilele noastre la 10 grade și scade treptat spre zero, moment în care viața va deveni o povară și traiul un iad. Atunci, e nevoie să se coboare din nou marele nostru Păstor, ca să lumineze

lumea cu lumina iubirii Lui. El va coborî din nou, pentru că suferința va deveni atât de mare, că suspinele și urletele de durere vor umple spațiile acestui sistem planetar, ajungând până în soare, și vor umple de întristare lumea îngerilor solari. În fața acestei cumplite jelanii, îngerii solari vor spune: „Doamne, jale mare e pe planeta X. Au plecat de acolo duhurile evolute și au sosit noi valuri de duhuri înapoiate, iar viața celor rămași acolo a devenit de nesuferit”. Și marele Păstor va spune: „Mă voi duce din nou acolo, ca prin sacrificiul Meu trupesc, prin învățătura Mea și prin exemplul răbdării Mele fizice și psihice să-i întăresc și să-i ridic din ignoranța în care se zbat”.

Prin urmare, venirea șefului nostru suprem a fost și va fi determinată de scăderea moralității, nestânjenită de conducătorii omenești. Un duh poate avansa pe plan intelectual până la gradul de duh alb, dar dacă nu este moral, va avea haina sa fluidică albă plină de pete negre. Evoluția morală e mai severă, mai grea decât evoluția intelectuală. Prima este lăsată la liberul-arbitru al duhului, cealaltă e absolut obligatorie. Ori de câte ori facem câte o greșeală, fie ca duh întrupat, fie ca duh dezîntrupat, ni se pune o nouă pată pe albul imaculat al gradului nostru.

Marele Păstor, știind mersul vieții pe acest pământ, provocată de migrații de duhuri, știind cu mii de ani înainte ce are să se petreacă printre oamenii trupești, Își anunță din vreme, prin profeții Săi, o nouă venire a Sa. Toți din spațiu îl admiră, îl adoră pentru sacrificiul Lui de a coborî din gloria cerurilor în noroiul vieții umane, pentru a da o nouă direcție morală, mântuind lumea pentru o bună perioadă de suferința produsă de ignoranță.

Atunci când într-o parte a pământului conducerea încapă pe mâna duhurilor roșii, cum s-a întâmplat pe vremea